

РУСЛАН

Виходить у Львові щодня крім неділі і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Дзямбровського (Хорунщини). Експедиція місцена в Агенції Соколовського в пасажі Гавмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсіланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Передплата
на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:
на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на четверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 1-70 кор.

За границю:
цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Модине число по 10 сот.

«Вареш ми очі і душу ми виреш; а не возьмеш мплости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Про парламентаризаційні переговори

пишуть нам з Відня:

Вся увага звернена в сій хвилі на переговори поміж сторонництвами парламентарними а бар. Гавчом, котрі з одного боку мають довести до компромісу що до розділу мандатів, а з другого — до парламентаризації міністерства і тим способом витворити в посольській палаті коаліцію, котра би могла перевести виборчу реформу і інші задачі вложені тепер на державну раду. Положенє вельми напружене і кожної хвилі можна сподівати ся, що переговори будуть успішно доведені до кінця або розібють ся. Виборча комісія перервала свої засідання до вівторка, а також засіданє повної палати в п'ятницю не мало ніякого інтересу, бо всі вижидають наконецного рішення, яке має послідувати найпізніше до вівторка. Але образ переговорів змінє ся так скоро, що в хвилі, коли се письмо дістанете, може він мати зовсім инший вигляд і иншу основу.

В хвилі, коли се пишу, затихла навіть справа розділу і помноженя мандатів і сю справу можна вже вважати до певної міри полагожденною. Число галицьких мандатів наміряє правительство помножити до 100 (отже о 12 більше), Німцям в Чехах на 52, за що знов чеські послы домагають ся заокругленя мандатів для Чех на 100, в Країні для Німців має бути признаний 1 мандат.

Одначе на перед висунула ся тепер сама справа парламентаризації міністер-

ства. Німці заспокоєні вже уступками правительства і будуть піддержувати виборчу реформу, а також Чехи не супротивляють ся рішучо німецьким уступкам, хоч декотрі чеські дневники остерігають молодочехів перед покванністю Головною перепонною є в тій хвилі польске коло, а властиво консервативна его більшість і з ним ведуть ся переговори, в котрих брали участь і намісник і маршалок, а намісник відрочив навіть поворот до Львова, позаяк польске коло імовірно в суботу дійде до якогось рішення.

Наколи доси провідники кола хотіли сьвітови замилити очі, що они не є противниками виборчої реформи, а лише опирають ся їй задля того, позаяк Галичина покривджена що до числа мандатів, то тепер як раз в цілій наготі показало ся, що не о число мандатів тут розходить ся, а о саму виборчу реформу, наслідком котрої сї мандати дістануть ся в руки не теп. рішним консерватистам з кола а иншим людям. Тимто і побільшенє числа мандатів на 100 не має для консерватистів кола ніякої пригани, бо они відчувають, що ті мандати опинять ся в інших руках, що в сельських округах не будуть вибирати дідичів так само як і в мійських.

В розправі над виб. реформою в палаті гр. Дідушицкий подав зовсім ясно погляди більшости кола і нині з тих самих причин опирає ся компромісові і парламентаризації, в надії, що тим способом доведе до упадку міністерство Гавча а також і виборчої реформи.

Більшість консервативна кола не може простити бар. Гавчови, що за трицятитлітні вірні вислуги кожочасному правительству бар. Гавч відплатив внесенєм виборчої реформи, а на докір зроблений ему гр. Дідушицьким відповів, що ті услуги правительствам були щедро відплачені польскому колу. Як свого часу молодочехи за залишенє обструкції домагали ся пожертвованя д-ра Кербера, так нині керманічі кола раді би мати жертвовного телця в особі бар. Гавча і не противлять ся в засаді парламентаризації, щоби лише під начальством иншого міністра президента.

Тимчасом звіщають, що в найвищих кругах як раз є воля задержати бар. Гавча на чолі міністерства і мабуть се спричинило, що Абрагамович заявив без нічиєї понуки, що польске коло не має заміру повалювати бар. Гавча а лише дбає про краєві і державні інтереси. Може задля того в сій хвилі звернуло ся коло против гр. Біляндта і его хоче яко головного виновника виборчої реформи принести в жертву. Переговори з польским колом почали ся і ведуть ся вельми живо при помочи намісника, а з сего видно, що бар. Гавч не думає лише про коаліцію Чехів з Німцями але має приєднати до неї також Поляків. Нема сумніву, що справа ся вельми трудна, але польске коло мусить зрозуміти, що навіть можливе поваленє міністерства бар. Гавча або яка небудь проволока не усуне з дневного порядку виборчої реформи. Задля того не може довго потривати се напруженє,

Швачка

або

оповіданє про те, як тяжко де-кому жити на сьвітї.

(Дальше.)

В друге думала вона, що їй плата, яку брала за сукню, дуже добра, далеко красна над ту, що дають у магазинах; та таменьки не можна їй платити багато швачкам убогим.

Треба покласти на те, що моднярка добре живе; та нащоб їй і жити погано, коли можно добре? У неї є дочки хороші, вона їх любить і жалує; а швачок тих бідних не любить, хоч би були і красні. Тай магазин бере в неї кошту чимало. Адже їй стоїть він на самій більшій вулиці, де їздять в маленьких каретах великі пани. В магазиніж тому лавки всі з магонового — гарного дерева... покупці всі дивлять ся в великі сьві-

чада. А скільки там тих прислужників та прислужниць? Такі усі гарні, ввічливі; балакають з покупцями ласкаво та чуло. Требаж за щось жити і прислужникам і тесьлярам, що роблять оті хороші лавки з магонового дерева. Платять за все усе великі пані, а звідкіля вони беруть гроші — про се — всяке знає, та лихо, — що не зможе їм того заборонити...

Ледве дійшла Маруся до свого дому, себто до дому, де сиділа, — бо та камяниця була не єї власна; так ото кажу — ледве, ледве — бо зовсім таки підбилась їй затхнула, але проте дійшла, то їй добре, бо то була половина шляху. Другу половину ще тра було проверстати, сходячи на сто тридцять п'ять сходів; бо по рівному шляху далеко легше йти, чим під гору на сходи... а надто тому, у кого груди болять, та щеж у хворих тих грудях і серденько стукає страшенно!

От, оддыхала собі Маруся й почала

сходи лічити; налічила вона їх п'ятнадцять, і зійшла на перший поверх, де сиділа хазяйка. Перевела вона духа й рушила мерщій дальше, боялась, щоб не розчинились проти неї двері, і не вийшла часом хозяйка, бо вона їй була за квартиру винна. От ще налічила вона 20 сходів й знялась на другий поверх. Але й тут їй не можна було зупинитись, сиділа там якась пані, у неї вона взяла на роботу три карбованці, тай досі ще не кінчила... «Нинькиж скінчу», подумала Маруся, і рушила в гору. Не прийшла вона й десяти сходів, як її осів уже кашель. Вхопила вона себе обома руками за груди, та спотикаючись, ще на десять сходів зняла ся, але тут уже більше не здержала того обридлого кашлю.

Зупинилась вона саме проти дверей, де жив перше той, кого вона щиро кохала. Сидів там панич Андрій цілісенький рік, і сей рік кохав її щиро; але після за себе він взяв богатырку, бо невіпада-

в яким знаходиться державна рада і все населення держави, рішення мусить послідувати в найблизших днях.

Вибори на Україні.

З Харкова пишуть до «Гром. Думки»: Разом з тим, як наближалось 6. квітня — день виборів у Харкові, партії доклали всіх сил. 3. 4. і 5. квітня були передвиборчі зібрання союзу руского (московського — Ред. Русл.) народу, октябристів і партії народної свободи (к. д.). З тих партій тільки «кадети» мали успіх в ширших верствах харківських виборців, на зборах руского (московського) народу були тільки самі свої купці та де-хто з ремісників та дрібних крамарів, а з двох зборів, що впоряджали «октябристи», відбули тільки другі, бо на перших не було людей; та й на других тільки промови «кадетів» викликали гучні оплески.

На зборах 3. квітня, що скликала партія нар. свободи, професор Багалій в досить широкій промові викладав погляди партії на автономію підвладних Росії країв та відносин до недержавних народів і докладно говорив про відносини до України і становище її. 18. та 19. сторіччя (століття — Ред. Русл.) Росія доклала сил, щоб вибудувати міцну державу. Вона звоювала нові краї, підбила нові та нові народи, однімала у тих народів самоуправу, утискала чужі мову, віру, звичаї. Усім відомо, що робилося з Финляндією, Польщею, Кавказом, як гнітили їхню мову, літературу, школу. Росія прагла усіх змосковщити і тим робом вибудувати єдину, міцну державу, могутню і велику. Так думала російська бюрократія, до тієї мети вона наставляла усі заходи, та не того досягла.

Країни, де панував найбільший гніт та утиск, не втратили своєї народности і тепер, останніми часами, по тих краях почався великий рух, щоб здобути собі національні права — права для своєї мови в школі, літературі, по судах та всяких урядових інституціях.

лож йому з якою бідною одружитись. І то гаразд, — хоч оден рік їй випало гарно та щасно прожити, другіж цілий рік свій горюють, та сподіваються тільки, що ніби за те щасливими будуть на небі.

Попрощалась Маруся з Андрієм своїм так гарно: «Чи винен ти, казала вона, тому, що мене покидаєш? Ні! виною тому — твій рід, твоє виховане, природа і все, чим може ти і сподобався мені. От я й не жалкую, — ти й справді вмер задля мене, яж буду жити з тобою, як з своєю мрією, як з тим Андрієм, що, зза кохання, на все добре був скорен. Щастя тобі Боже! А ти, не згадуй про мене, бо той спогад — далебі, що дурниця. Я не заздрісна. Не треба заздрісною бути». І вона поцілувала його як мерця.

А той плакав та цілував їй руки і ноги, а про те таки одружився з другою. За тож опісля згубив про Марусю і пам'ять. Тільки вона про него згадувала

Далі професор обернув ся до України. Політика російської бюрократії була така, що завзялись на саму душу народу: на його мову, літературу, св. письмо. В р. 1893 міністер Валуєв оголосив, що української літератури не було, нема і не може бути. Він видав наказ, щоб не дозволялося друкувати на українській мові сьвятого письма і книжок задля вчиття (вчення — Ред. Русл.) по школах.

В р. 1876 знову видано таємний наказ, щоб не дозволяти друкувати українською мовою також всяких наукових творів, а тільки красного письменства (оповідання то що) та й то з дозволом з Петербурга. Сі закони поклали заборону і на релігійну просьвіту, і на всю популярно наукову літературу; тоді як саме на сьому полі письма мова єсть найдорожша, найкрасша і найпотрібніша. Давно спостерегли, що український нарід на культурному полі зістався позаду других народів Росії.

Погінки на мову, утиски народів, — закінчив професор, — дуже шкодливі для держави і їх не повинно бути. Кожному народові треба дати рівне право рішати про свої національні потреби. В спільній семі народів, що складають російську державу, не повинно бути народів пригнічених та народів упривілейованих, усі мусять мати рівні права; так саме усі народи мусять мати своїх заступників. «Истинно-руссіє люди» кажуть: «Росія — русским», а ми кажемо, що тільки тоді Росія буде міцна, могутня та дужа, коли кожен чоловік, що в їй живе, якої б він нації не був, буде рівним і вільним горожанином вільної держави. Присутні повітали промову д. Багалія гучними оплесками. Проф. Багалій один з кандидатів конституційно-демократичної партії на посла до державної думи.

Знов з Полтави доносять, що там день 25 (13) квітня нагадав «октябрські дні»: перед театром, де відбувались в осени мітинги, цілий день був натовп народу, бо в театрі вибирали городських виборних. Довгою стежкою стояв народ, по одному чоловікові в один ряд, підходячи по черзі до театру. В одні двері йшли, а з других виходили. Хто подав

часто, що дня, що разу, як іде було по вуз єго двері, бо по сходах, якими він до неї хожав. Так! Вона була божевільною тріхи; не було у неї грошей, щоб за них щастя купити, от, вона і купувала єго на божевілью... Другі — не здатні й на те! От, злізла вона ще на 20 сходів, а потім на 15, а потім на 10, та ще на 10, та ще на 10, та тут на остатнім східці і присіла перед своїми дверима; голова їй схилилась до брудного долу, бо й на брудній долівці добре спочити, коли груди ті шарпає кашель, коли голова кругом ходить, а руки й ноги — з несили дубіють. Над нею просто крізь дашне віконце синіло небо і сьвіже повітря подихало зтам-відти на єї голівоньку горячу, тільки в ушах, у неї гуло щось невпинно, їй не легко було розпізнати, чи то по каменю на вулиці гуркотіли колеса, чи то в єї хворих грудях гуркотіли великі пани ті в маленьких каретах.

Наостанку одужала вона й пішла

свій бюлетень, той зоставався на площі, сходились в гуртки, балакали про державні порядки, про те, яка партія краща, сперечалися і т. ин. Зовсім — мітинги, тільки не один, а кілька. Поліція хоч і була на площі, але не втручалась, навіть не підходила близько до гуртків. Найбільше змагались «правопорядочники» з людьми, прихильними до партії народної свободи, або до української демократично-радикальної партії. «Правопорядочникам» не таланило нігде: їх скрізь перемагали. Все те змаганя велося дуже коректно; не чуть було ні лайки, ні різкого слова. Цікаво ще й те, що сперечалися більше не інтелігенти а простий народ, а де-інде втручалися і євреї. З великою цікавістю я слухав як два євреї обороняли автономію України, доводили, що як не буде Україна автономна, то порядку в ній не можна завести. Чужоземець мабуть не повірив би, що опонентом тих євреїв був зроду Українець!

Взагаліж треба сказати, що ся виборча агітація, яка велася через виборче бльокове (Блок склався з трьох партій: народної свободи, української демократично-радикальної та спілки повноправности євреїв) бюро 10 днів до дня виборів, зняло помітний український рух між несвідомим людом, та воно й не дивно, бо все було вжито для того, щоб повідомити народ про те, що демократично-радикальна українська партія існує: на стінах домів, на тинах, на вітринах червоїли й зеленіли великі плякати від української партії, надруковані по українськи, з коротким змістом програми партії, кілька тисяч відозв українських було роздано по руках, а в день виборів наче дощ відозв полив ся на площі: не було чоловіка, який не держав би в руках того листочка. Все те зацікавило народ, і почався гомін про Україну і становище її. Тепер уся Полтава добре знає, що українська демократично-радикальна партія зявила ся на сьвіт Божий, і чого вона домагається! Від неї було визначено на виборні 2 кандидати: Сняльського та Ротмистрова, від конст.-демократів — 3 кандидати: Імшенецького, Со-

до своєї кімнатки. Єї собачим закутком не можна було назвати, бо тудиб улізло таки псів тих мож з добрий десяток. У тій кімнатці стояли і стілчик, і дзиґлик, і ліжко... разом кажучи, — усе для чоловіка потрібне. Правда, може якому-небудь плащоватому циганови і се булоб залишне; та, хибаж чоловік циган.

У Марусиній кімнатці була не проста земляна долівка, а вимережена гладесенькими кахлями; на неї було подивитися гарно, звичайно тому, хто краспої не бачив. Там було й дубове вицяцьковане креселко з плетеним сидінням; такі самі колись то водились у великих панів по сьвітлицях а тепер, от опинились на таких високостях, де жила Маруся. Просьвіта таки хоч по-троху, а вперед поступає.

(Дальше буде).

сновського та Старицького, і від євреїв — 1: Едліна. За три дні до виборів на передвиборчому зібранні, дуже численному, д. Сияльський викладав про автономію України, а д. Дмитрів підтримував сей виклад, і се теж допомогло українському рухові. Чи дійдуть українські кандидати до думи, то хто його зна, бо щеж треба їм вибратися на губернському зїзді, а що зняв ся український рух, то се — певно. Колиб так було узяти ся по інших городах українських, то українська справа дуже поширилась би за сей короткий час виборчої агітації, як не поширять ся за цілі роки в інші часи... Шкода, що не скористувались сим зручним випадком!

Зараз (тепер—Ред.) дізнаю ся, що всі 6 кандидатів від ब्लюка вибрано і, здасть ся, що більшість голосів випало на українських.

3 державної ради.

По відчитанню інтерпеляцій та внесенень, між якими є кілька наглих, забрав голос президент міністрів бар. Гавч в цілі відповіді на інтерпеляцію в угорській справі. Міністер заявив, що заіменоване нового угорського правительства є внутрішню справою Угорщини, на яку австрійське правительство не може мати впливу. Коли завдяки новому правительству мають знов настати конституційні відносини на Угорщині, то для кожного конституційно уособленого патріота є се очевидно радісним фактом. Австрійське правительство має виключно на оці змаганя, щоби не наступила жадна зміна в суспільних урядженнях. Однак під тим зглядом обави не є оправдані. Угорське правительство згодило ся на цілковите відсунення язикової kwestії в службі і команді спільної армії, а разом зобов'язало ся, що трактати, заключені за границею стануть ухвалені в угорським соймі. Що дотичить взаємного відношення обох половин монархії, то оба правительства мають для остаточного управильнення сеї kwestії свобідні руки. Очевидно однак є таке услів'я, що межі обома правительствами стане порозуміння. Колиб се виявилось неможливим, то буде утриманий status quo аж до кінця торговельних трактатів з за границею. З сего показує ся, що внаслідок подій на Угорщині, ані для австрійського правительства, ані для державної ради не витворила ся примусова ситуація. Що дотичить способу управильнення економічних відносин, то президент міністрів вказує на кількакратно складану вже заяву, що правительство обстає при умовах, заключених попередними правительствами і що до їх переведення не може робити концесії. Однакож правительство покаже свою прихильність, коли буде розходило ся о уложене відносин в дусі, відповідним до вимог теперішньої доби. Правительство завсїгди має на оці інтерес держави і числить в сїм на поперть палати.

Виводи президента міністрів переривали окликами Всенімці, а при промові управителя міністерства справедливости др. Кляйна, який відповідав в справі че-

ского язика в суді в Аш, звели они гамір і бучу з Чехами. Нагли внесення в справі чеської мови в суді в Аш відкинено 80 голосами против 78.

Відтак приступлено до наглих внесенень Всенімців в угорській справі, а по виводах пос. Штайна перервано дискусію.

Пос. Герцог вніс, щоби на найближшій засіданню отворено дискусію над відповідію бар. Гавча в угорській справі, внесенє прийнято. Пос. Шенерер запитує президента міністрів, чи єму відомо про намір парламентаризації кабінету і чи се не вийде на шкоду Німцям? Бесідник мусить заявити, що без порозуміння з Німцями нема міністра-земляка, без порозуміння Німців з Поляками що до вилучення Галичини нема виборчої реформи, без дозволу парламенту нема зриву з Угорщиною. Вкінці запитує Шенерер, чи парламентаризація кабінету має вести до того, щоби переперти для Німців виборчу реформу, заведенє внутрішнього, урядового язика чеського і основанє чеського університету на Моравії.

Опісля без першого читання відслано до промислової комісії провкт закона против нечесної конкуренції і на сїм замкнено засіданє, назначуючи слїдуюче на вівторок.

Н О В И Н К И.

— **Календар.** В неділю: руско-кат.: Ірини; римо кат.: Петра м. — В понеділок: руско-кат.: Симеона; римо-кат.: Катерини Сем. — В вівторок: руско-кат.: Івана п.; римо-кат.: Филипа і Якова.

— **Репертуар руского театру в Тернополі.** (Саля міщанського Брацтва. — Початок о 7½ вечер. — Абонамент на 6-вистав 10 К): — В неділю дня 29, цвітня с. р. «Нещасне коханя» образ драматичний в 5 діях зі співами і танцями, Манька. — В вівторок дня 1. мая с. р. «Чорноморці» комічна опера в 3 діях, музика М. Лисенка. — В четвер дня 3. мая с. м. «Суєта» найновіша комедія в 4 діях Карпенка-Карого. — В суботу дня 5 мая с. р. прем'єра «Жида» штука в 4 діях Чірікова, переклад Й. Стадника Написана на тлі жидівських погромів в Росії.

— **3 Кружка українських дівчат у Львові.** Послїдній загальний збір сего Товариства ухвалив змінити назву Товариства на «Кружок Українок». Виділ, сповняючи ухвалу заг. збору, вніс згадану з'їну до ц. к. намісництва і рескриптом з 13. с. м. до ч. 41.334. одержав згоду намісництва на жадану зміну назви. В наслідок сего від тепер до «Кружка Українок» у Львові мають право вписуватись не лиш дівчата, але загалом жєнщини Українки. Загальні збори (надзвичайні) для вибору нового виділу «Кружка Українок» відбудуть ся в неділю 6. мая с. р. о год. 2-30 по полудни в комнаті Товариства (Ринок ч. 10). Жєнщини Українки, котрі мають намір вступити до кружка і взяти участь в заг. зборі, звольть зголосити ся до виділу «Кружка укр. дівчат» у Львові, до 6. мая до 2-30 год. по полудни.

— **Кандидати дяківського стану,** котрі хочуть піддати ся іспитови кваліфікаційному, мають явити ся дня 8. мая с. р. в канцелярії парохіального уряду св. Юра о год. 4. по пол. — Кандидати, котрі досі ще не зголосили ся до того іспиту, мають внести в час поданє до митрон. Консисторії з долученєм свідощтва крещеня і моральности і вказати ся належними відомостями з науки релігії, біблійної історії церковного співу і церк. уставу, вкінці з ірмольогіона. До іспиту будуть допущені лиш ті, котрі мешкають в окрузі львівської рхдівцєви.

— **Пожарні філії** львівського «Сокола» засновано в Залезцях, бобрєцкого повіта, і в Милівцях, заліщицького повіта. Намісництво вже затвердило статуту.

— **Устні іспити зрілости** в учительських семінариях відбудуть ся сего року в отсих рєчинцях: в мужєских семінариях: в Кракові екстерністів 21. мая, публичних учеників 28. мая; в Коросні 11. червня; у Львові публ. учеників: 1. червня, екстерністів 4. липня; в Ряшеві публ. учен. і екстерністів 21. мая, екстерністок 25. червня; в Сокалі 15. червня; в Самборі публ. учен. 11. червня, екстерністів і екстерністок 25. червня; в Станіславові публ. учен. 14. мая, екстерністів і екстерністок 26. мая; в Тарнові публ. учен. 5. червня, екстерністів і екстерністок 15. червня; в Тернополі публ. учен. 14 мая, екстерністів і екстерністок 25. мая; в Заліщиках публ. учен. 5. червня, екстерністів і екстерністок 15. червня; в дівочих семінариях: в Кракові публ. учениць 28. червня, екстерністок 11. червня, а в приватній семінарії Прайзенданца 28. мая; у Львові публ. учен. 12. червня, екстерн. 28. червня, а в прив. семінарії Стшалковської 13. червня; в Перемишлі публ. учен. 12. червня, екст. 28. червня. — Рєчинець письменних іспитів назначуть дирекції кожної семінарії на основи виданих розпоряджень кр. радою шкільною.

— **Вісти з Буковини.** Як звісно, буковинські Русини старають ся о розділ православної консисторії на руску і ромуньску і в тій цілі недавно їздила депутація до Відня. Против змагань буковинських Русинів виступили Ромуни і пригорща буковинських кацапів і устроїли оноді спільне віче в Чернівцях. Про се віче рознесло кореспондєнційне бюро велєславні телеграми п. з. «Русині буковиньцє», немов би на нїм справді було не знати кілько тих Русинів, котрих в телеграмі названо «Старорусїнами» або по нашому «кацапами». Тимчасом «Буковина» доносить, що до Ромунів причепила ся жмінка затуманєних руских мужиків під проводом кількох спорохнавєлих «столїв» буковиньського кацапетва. Більша часть тих темних мужиків навіть не знала, про що розходить ся на вічу, бо їм наговорєно, що будуть ділити ґрунти релігійного фонду, інші думали, що віче роблять проти перенєсеня православного владики з Черновець до Львова, а були і такі, котрі думали, що на вічу мають вибрати руского владику. Перед вічем зроблено для руских мужиків «ханатню» з бочкою горівки і п'яних поведєно у підмогу Ромунам. «Чєсна компанія» нема що казати.

— **Державні помічники канцелярійні** урядили в суботу 21. цвітня с. р. у власнім льокалі довірочні збори, на котрих застановлювано ся над kwestією постулятів що до законного управильнення їх обставин службових і матеріальних, а передовсїм що до ухвалєня в теперішній сесії парламентарії закона, котрого провкт спочиває благим сном майже від року в бюджетовій комісії. По довгій дискусії ухвалєно слїдуючу революцію: «Довірочні збори державних помічників канцелярійних зібрані у Львові 21. цвітня с. р. просять усьильно всїх Панів послів до державної ради без ріжницї політичних переконань, щоби ужили всякого впливу на міродаїні чинники, в напрямі скорішого полагодженя провкту закона, котрий від року лежить в комісії бюджетовій державної ради і в сей спосіб сповнили обітницї дані свого часу делеґації з цілої Австрії».

— **Проти збиточників.** В Новім Йорку опатєнтовано новий алярмовий приряд для пожарних сторожий. Той прилад устроєний майже так само як дотеперішній. За потисненєм ґузика починають дзвонити сигнали на всїх пожарних міста. Але часто лучало ся, що пожарників алярмовано на жарт. Аби тому зарадити, вложено до алярмової скринки прилад, котрий автоматично спїймає руку кожного сигналізатора пожару і не випустить доти, поки не прибуде пожарна сторожа і не увільнить руку з алюмінієвих кліщів. Дотєпний спосіб, нема що казати, вридумав винахідник. Цікаво

було би ще знати, чи найде ся такий дотеп, що добровільно дав би ся пригвоздити при сигналовім апараті, коли би в его хаті горіло, і ждати приїзду пожежної сторожи.

— **3 залізниця.** Подає ся до відомости, що оголошені в вересні 1905 зарядженя в ціли усуненя застою товарового на стації у Львові, а іменно скороченє означеного в тарифі речипця заладованя і виладованя посилок ціловозових на 6 годин денних і підвишеня складового о 50%, зносить ся з днем 1. мая 1906.

Сим повідомляє ся всіх, що поїзд поспішний ч. 303 відходячий по полудни в напрямі до Чернівців, задержувати ся буде від 1. мая с. р. також в Єзуполі. Відїзд до Єзуполя о год. 4 мін. 54 пополудни.

— **Дрібні вісти.** Красвий виділ уділив рускій бурсії ремісничій і промисловій 100 корон запомоги.— На місце 1. баталіону 10. п. піх., котрий перенесено з Радимна до Плевлі, прибув до Радимна 3. бат. 9. полка піхоти.

Про симо відновити передплату.

Телеграми

з дня 28. цвітня 1906.

Вашингтон. Державний департамент поручив американському послови в Пекині, аби за жертвовану хінською цісаревою квотою 100.000 тaelів для потерпілих в Сан Франціско, подякував, але тих грошей не приймав.

Відень. Загальна квота субскрибована на російську позичку в Австрії вносять 441 мільонів корон, а призначених було на Австрію 156,420.000 К.

Відень. N. fr. Preese доносить, що нинішнє пересилене в Австрії має рішити ся спарляментаризованєм кабінету з новим президентом кабінету, котрий мав би полагодити виборчу реформу на нових основах.

Відень. В цілій Австрії робітники лагодять ся святкувати день 1. мая. Часописи того дня, здаєсь, не вийдуть.

Матеріали до національно-політичного і культурного життя Русинів.

Лист Осипа Федьковича.

В ч. 17-ім «Зорі» 1892. р. помістив я на стор. 333—339 вісім листів Осипа Федьковича до Костя Горбала, які я докладно скопіював з оригіналів переданих мені їх власником. Крім сего скопіював я при помочи проф. Івана Ваханянина з оригіналу, що находив ся у професора К. Горбала, ще оден лист писаний німецькою мовою, котра то копія звергла ся доси у мене між иньшими літературними матеріалами. Оригінал сего листу без дати списаний на чотирох аркушах і одній ще стороні листового паперу 4°. Не знаючи де тепер находить ся сей оригінал, подаю отсе низше згаданий лист після моєї копії.

Василь Луквич.

12. IV. 1906.

Euer Hochgeboren!

Für die mir gütigst gesendeten Exemplare nehmen Sie meinen herzlichsten Dank entgegen, wenn es meinerseits keine Anmassung ist, für so viel Güte und Freundschaft danken zu wollen; immerhin aber sind Sie versichert, dass ich Ihre edle Theilnahme an meinem Schicksal wohl zu würdigen, aber nicht meinen Dank mit Worten dafür auszudrücken vermag.

Schon der Gedanke, dass mich die erlauchten Halitschane in ihre Mitte wünschen, macht mich glücklich, aber dieser mein Lie-

blingstraum wird wahrscheinlich das Schicksal aller Träume theilen und ein Traum bleiben müssen, denn unser edles Volk kann unmöglich den Lieutenant Fedkowicz als vielmehr den Dichter Fedkowicz in seine Mitte wünschen, und der Lieut. Fedkowicz ist, bei Gott, ein zu schlechter Dichter, denn als Dichter ist er mit einem verlezenden Soldaten zu vergleichen, der im heissen Sommer die Heerstrasse zieht, daneben einen Brunnen erblickt und hineilt, um da seinen fürchterlichen Durst zu löschen; kaum ist er aber beim Brunnen, so steht auch der Corporal mit dem Stok da, und der verschmachtende muss für die wenigen Tropfen erhaschten Wassers mit blutigen Striemen ins Glied eilen. Dieses Bild ist nicht sehr poetisch, edler Herr, aber es ist treffend, das werden Sie Selbst zugeben, indem Sie meine Gedichte kennen; sie sind flüchtige Skizzen ohne Schmelz und Farbe, sie sind die erhaschten Tropfen jenes Brunnens, jenes Quells der Poesie, die ich mit blutigen Striemen zahlen musste, — sollen diese Skizzen aber zu Gemälden werden, so entferne man nach dem Stok des Soldatenstandes, gebe mir Musse, meine Ideen zu sammeln, meine gekreuzigte Kraft zu erlösen, und weder mein erlauchtes Volk noch meine edlen Gönner sollen sich an mir getäuscht haben, denn ich fühle in mir noch eine wunderbare Kraft, ich fühle, dass ich noch grosses leisten könnte, wenn man mir nämlich die gebundenen Schwingen lesen würde, u. z. noch jetzt, ehe sie erlahmen, denn dann könnte nur die Freiheit nichts mehr nützen, auch habe ich gesagt, dass man mir die Schwingen lösen, nicht bloss deren Fesseln lockern müsse, wenn ich das leisten soll, was ich könnte und was man von mir mit Recht erwartet, und würden Sie

edler Herr, sich dahin verwenden, dass man mich in die Garnison nach Lemberg transfere, so würden Sie gerade das Gegentheil von dem erwecken, was Sie möchten; ist mir doch das Dienen in diesem Regimente, an welches mich noch so manche freudige und schöne Erinnerung knüpft, verleidet, in einem fremden Regimente müsste ich gerade zu zweifeln, denn wird man mich nach Lemberg transferiren, so könnte diess höchstens zum Zigeunaregiment Carl Ferdinand sein, oder zum Depot von polonisirten Nugent, und beides wäre für mich Höllenqual, dann müssen Sie wissen, edler Herr, dass jeder Offizier, der in ein fremdes Regiment transferirt wird, von seinen Kameraden als Eindringling betrachtet, gehasst und verfolgt wird, man würde mir also Ihre Güte schlecht lohnen, was Sie gewiss kränken würde, indem Sie ja mein Glück, nicht aber mein Unglück beabsichtigen. Und im besten Falle: würde mich das Kriegsministerium zu einer Kanzlei oder ähnlichen Branche transferieren, so müsste ich mich kurzweg erschiessen, denn das Militärschreibgeschäft ist mir mehr verhasst, als alle Pohlen und deutschen Zöpte zusammengenommen; habe ich doch vor einigen Tagen erst einen Auftritt mit unserem Majoren gehabt, der mich mit aller Gewalt in's Spital commandiren wollte, — ich fühle ja schon den Tod in meiner Brust, warum soll ich ihn bei den Herren herbeiziehen? — er ist mir zwar willkommen, aber früher muss mein „Dobusch“ mein „Wernyhora“ vollendet sein, muss sein, und wenn ich weiss, dass ich alle höllischen Mächte gegen den Todesengel ins Feld führe.

(Дальше буде).

Colosseum
в пасажи Германів
при ул. Соняшній у Львові.
від 15. до 1. мая 1906.

Нова сензаційна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представленє В неділі і свята 2 представлення о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представленє. Білети вчасніше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвига ч. 9.

Цариця Мая Марія
31 наук на місяць Май
уложив

о. Юліян Дзерович, катехит в Бродях.
Ціна книжки 4 К, пересилка поштою 30 сот.

Дістати можна лише у автора в Бродях.
Проповіди ті пригідні на кождий празник Богородицині поділені суть на чотири часті: 1. Хвала Марії; 2. Чесноти Марії; 3. Опіка і поміч Марії; 4. Способи почитаня Марії. Подають они много примірів побільшій часті з рускої історії, рускої літератури і рускої легенди і трактують о многих предметах доси в руских проповідях на порушованих як: Марія Мати руского краю; о Акафисті до Марії; о іконах Марії ітд.

Стация постова телегр. і заліз. Unterthemenau. Річний оборот поверх 3.000 вагонів.

Унтертеменнауска фабрика виробів з глини
ІВАНА князя ЛІХТЕНШТАЙНА

в Unterthemenau bei Lundenburg, поручас: гарні глини кафлеві всякого рода і витривалости на хідники, двірці, стайні, подвіри і т. п., дальше плити мозаїкові в тисячах десенів від найпростішого до найбогатшого виконаня (річ а продукция 15 мільонів плит) для церков, шкіл, фабрик і т. д., подвійно поливані камінні рури, комины, ремізові рури, поливані цегли (сухопрасовані з найвищою витривалостію для палювих будівель, мокро прасовані для будови каналів), плити до виладаня стін і фасад, блискучі плити, дахівні всякого рода, натуральної краси і поливані у всіх барвах, рури до дренованя, кафлі до печей.
Ілюстровані цініки даром і оплатно.
Число робітників 700.

ДО КАНАДИ
як до всіх других заморских земель
переправляє найдешевше
повсюди знакома фірма:
V. KARLSBERG
Hamburg, Ferdinandstrasse 13.
Поки хто шифарту купить, нехай порівнає мої ціни з цінами агентів корабельних

